

ужъ отъ баща му въ Пловдивъ. Ала досѣтливата майка отговорила, че Тодоръ не е въ кѣщи, а излѣзълъ по работа. Въ това време Каблешковъ лежалъ отъ треска въ една горна стая. Началникътъ не търсилъ по стаятъ и се върналъ въ конака.

Следъ два часа Неджипъ бей пакъ дошелъ да дири Каблешкова въ дома му. Този пътъ Каблешковъ се измъкналъ презъ задната малка врата, избѣгалъ въ черковния дворъ и оттамъ при другаритъ си. Събралъ се военниятъ бунтовенъ съветъ, който решилъ да се вдигне въстанието и да се пленятъ турцитъ въ конака. Каблешковъ билъ избранъ за войвода. Той излетѣлъ отъ тайния съветъ, яхналъ бащиния си конь и заповѣдалъ да биятъ камбанитъ по църквитъ, да гърмятъ пушкитъ и да се вдигнатъ всички четници до 500 души. Това и станало. Въ единъ мигъ цѣлиятъ градъ скокналъ на кракъ. Всички се въоръжили и обиколили конака. Откъмъ кѣщата на Тодора се спуствали нѣколко бунтовника. Забележили, че при мосчето на рѣчквата стои турски стражаръ. Тогава храбриятъ копривщенецъ Тиханекъ стрелялъ съ пушка и убилъ турчина. Това било *първата пушка на бой*. Въстанието било обявено. Събрали се въоръженитъ и заградили конака. Часътъ билъ 10 презъ деня. Но Неджипъ бей билъ опитенъ човѣкъ и не се уплашилъ. Той заповѣдалъ на стражаритъ да извадятъ конетъ въ широкия ограденъ съ високъ зидъ дворъ и да ги възседнатъ.

Подиръ това измамилъ въстаницитъ да гърмнатъ напразно въ яката врата. Въ този мигъ, докато напълнятъ наново пушкитъ си, Неджипъ заповѣдалъ да се отворятъ вратата и избѣгалъ съ хората си къмъ Клисуре.

Копривщица — свободенъ градъ.

Подиръ това бунтовницитъ влѣзли въ конака, издигнали знамето и обявили града свободенъ посрѣдъ звѣна на камбанитъ, общата радостъ и поздравитъ на